

K É T S Z O N E T T

Irta: VAJKAY LAJOS (Budapest)

PÉLDAZAT A KORALLRÓL

Balsorsunk terhe, átka sújt
és szenny és gyász hulláma önt el,
libegve küzködünk a csönddel —
levetni ezt a néma súlyt.

Fuldokolunk fojtó hinárban,
sok év, remény meddő maradt,
de mint korall tenger alatt
állunk töretlen és szilárdan.

Mert meg nem ingat semmi sodra,
törünk előre, magasodva,
ágaskodunk messzire szét.

Mi hullhatunk — művünk örök már,
építjük, tartjuk az örök nyár
napsugaras, dús szigetét.

ÉS VALLOMÁS MAGAMRÓL

Mit bánom, hogy alul maradtam,
homályban halkan, névtelen;
hogy gáncs ül minden léptemen
s csupáncsak szenvedést arattam.

Mit bánom, hogy sorsom setét
s részem e bús, rendelt örökség —
s nem érem el a nyár örökszép,
dúsragyogású szigetét.

Gáncs és kudarc nem tör le mégsem,
van céloom! Munkám csöndbe végzem,
a szenvedést is vállalom.

A jövőt tartom vállamon,
és ha a célt előbbre vittem,
hiába mégsem éltem itten.

A MAI NÉMET NEVELÉS VEZÉRESZMÉI

Irta: SZALAY ISTVÁN (Prága)

Az 1934 május elsején érvénybe lépett új német munkatörvény értelmében az üzem nem csak gazdasági tényező, s a tőkés egyéni tulajdonát képező termelő szervezet, hanem a nagy nemzeti egész láncszeme is, a „népközösség“ élő feladatokat betöltő sejtje. Ezért az üzemet a „természetes rend“ alapján kell felépíteni és mentesíteni minden „idegen“ befolyás, minden „kivülről jövő“ beavatkozás alól. Az üzem személyzete tartozik szervesen hozzá nőni a vállalkozáshoz. A főnök és a munkás között nincs különbség: mindketten az üzem „egyének fölötti“ céljait szolgálják. Az a tény, hogy a gyáros tulajdonképpen ez „egyének fölötti“ egység egyetlen birtokosa s egyedül ő élvezi annak minden előnyét és hasznát — ez csak a materialisták kitalálása. Valójában a vállalkozó nem tulajdonosa a gyárnak, hanem csak „vezetője“ és az a joga, hogy minden felett ő rendelkezik, csak „a felelősséget és kötelességet vállaló akaratából“ származik. A munkások nem bérért dolgozó alkalmazottak, hanem „követői“ és „fegyvertársai“ a vállalkozónak, akinek „nemcsak kötelességszerűen tartoznak engedelmeskedni, hanem tudatos odaadással is. Nem érte, hanem *vele* dolgoznak, nem az ő eltartása, hanem az üzem, az állam és nép érdekében.“

„A vezető és követői elválaszthatatlanul egybenőttek; a sors által összeforrasztott egységet képeznek.“ „Össze vannak forrva egymással“, mint a katonák a fronton. És a munkásoknak katonásan kell engedelmeskedniök a „vezetőnek“, mert a front gondolata teljesen azonos a munka gondolatával, a mozgató erők itt is, ott is a vezető parancsoló akaratára és a szolgálatban levő ember odaadása.“

Természetes, hogy ezt az ideológiát a német tömegek, kik évtizede-